

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/l-m/bronislaw-lalicyzynski/24345.Bronislaw-Lalicyzynski.html>
01.05.2025, 15:49

płk **Bronisław Lalicyński** urodził się w dniu 14 marca 1897 roku w Kąkolikach pow. Rohatyński w rodzinie Józefa i Rozalii z domu Ogonowskich. Maturę uzyskał w II Gimnazjum w Stanisławowie. Należał do XXIV Polskiej Drużyny Strzeleckiej. W dniu 14 sierpnia 1914 roku wstąpił do Legionów Polskich i służył w 2 pułku piechoty, a następnie w 3 pułku piechoty. Walczył na Węgrzech, Małopolsce Wschodniej i na Bukowinie. W dniu 13 maja 1915 roku został ciężko ranny pod Czernawką na Bukowinie, a w dniu 17 lipca 1915 roku został przeniesiony do 1 batalionu 4 pułku piechoty Legionów Polskich.

W 1916 roku ukończył Szkołę Chorążych przy Komendzie Legionów Polskich i 15 maja został awansowany do stopnia chorążego. Jesienią 1916 roku wraz z 4 pułkiem piechoty przeniesiony został na tyły Legionów. Po kryzysie przysięgowym przeszedł do armii austriackiej. Za bohaterstwo w czasie służby w Legionach Polskich oraz wzorowe wykonywanie obowiązków w walkach na Bukowinie odznaczony został Krzyżem Virtuti Militari klasy V, nr 6261.

W dniu 1 listopada 1918 roku wstąpił do Wojska Polskiego i w stopniu podporucznika został przyjęty do 1 lubelskiego pułku piechoty (późniejszy 23 pułk piechoty), na stanowisko dowódcy kompanii. Od 19 listopada 1918 roku do 27 listopada 1920 roku walczył w Małopolsce Wschodniej, później na froncie litewsko-białoruskim. Brał udział w Bitwie Warszawskiej w dniach 14/16 lipiec 1920 roku, jako dowódca 2 batalionu 167 pułku piechoty. Z końcem sierpnia 1920 roku pułk został odesłany na tyły do reorganizacji. W dniu 4 lutego 1921 roku Bronisław Lalicyński został dowódcą obozu jeńców w Biedrusku koło Poznania.

W dniu 30 kwietnia 1921 roku ożenił się z Józefą Jakubowską, z którą miał dwie córki Hannę i Krystynę.

Po wojnie kolejno służył w:

- 8 pułku piechoty Legionów od 25 marca 1921 roku,
- 23 pułku piechoty we Włodzimierzu od 30 września 1922 roku,
- 9 pułku piechoty Legionów w Zamościu od 23 maja 1927 roku.

W 1926 roku ukończył kurs dla oficerów sztabowych w Centralnej Szkole Strzeleckiej w Toruniu. Od 24 sierpnia 1928 roku był wykładowcą, a następnie od dnia 25 maja 1929 roku dyrektorem nauk w tej szkole.

W dniu 6 lutego 1930 roku powołany został na stanowisko komendanta Centralnej Szkoły Podoficerskiej KOP w Osowcu.

W dniu 1 stycznia 1932 roku awansowany został na stopień podpułkownika. W okresie od kwietnia do lipca 1934 roku ukończył Kurs Dowódców Pułków w CWP w Rembertowie.

Od 2 sierpnia 1935 roku do 19 kwietnia 1937 roku pełnił obowiązki zastępcy dowódcy 58 pułku piechoty w Poznaniu. Następnie 20 kwietnia przeniesiony został na stanowisko zastępcy dowódcy 72 pułku piechoty w Radomiu. Na okres kilku tygodni został odkomenderowany do prac w Sztapie Inspektora Armii. W dniu 19 lutego 1938 roku został dowódcą 28 pułku piechoty, a w dniu 20 marca 1939 roku dowódcą 4 pułku piechoty Legionów w Kielcach.

We wrześniu 1939 roku walczył początkowo w odwodach Armii „ŁÓDŹ”, później działał wraz z 10 DP. Walczył pod Strońskiem, przebijał się do Warszawy, a gdy to okazało się niemożliwe do Modlina. Został ranny w okolicach Błonia, walczył w obronie Modlina. Za męstwo, inicjatywę, odwagę i bohaterstwo okazane podczas walk we wrześniu 1939 roku odznaczony został Krzyżem Virtuti Militari klasy IV, nr. 00225. Po zakończeniu walk dostał się do niewoli niemieckiej.

Do 2 maja 1945 roku przebywał w niewoli w Arnswalde, Woldenbergu i Sandbostel. Po wojnie wstąpił do II Korpusu Piechoty we Włoszech, gdzie pełnił obowiązki zastępcy dowódcy Brygady Piechoty.

Po demobilizacji w 1946 roku zamieszkał w Londynie. Awansował do stopnia pułkownika, aktywnie działał w Kole Czwartaków.

Zmarł 18 lutego 1966 roku, prochy jego zostały przewiezione do kraju w dniu 9 września 1966 roku i złożone na cmentarzu żołnierzy 4 pułku piechoty Legionów w Zapolicach pow. Łaski.

Odznaczenia:

Krzyż Virtuti Militari klasy V i IV (nr 6261, 00225)[\[1\]](#)

Krzyż Niepodległości

Order Odrodzenia Polski klasy V

Krzyż Walecznych (trzykrotnie)

Złoty Krzyż Zasługi (trzykrotnie)

Opracował: **Kajetan Szczepański**

Zródło:

[\[1\]](#) CAW, ap 2370, KN 29 lipca 1932, KW 65/L-160, PSB, R.1971, t. XVI, s.416-417.

L. Głowacki, „Obrona Warszawy i Modlina na tle kampanii wrześniowej”, Warszawa 1975.

A. Idzik, „Czwarty pułk piechoty 1806-1966”, Londyn 1966

J. Rommel, „Za honor i Ojczyznę”, Warszawa 1958.

M. Glut, „Zarys historii wojennej 75 pułku piechoty”, Warszawa 1929.

Pr. zbiorowa „Kawalerowie Virtuti Militari 1792-1945”, Koszalin 1997.